

Oktober - vinotok
2023

št. 10

BISER

Letnik XXIX

GLASILO ŽUPNIJE KOTLJE

Dar življenja, ki nam je dan, je neizmeren. Je neprecenljiv. Je nenadomestljiv. Ne moremo ga preprosto zaviti v škatlo in okrasiti z okrasno pentljo ter ga zavreči, ko se odločimo, da ni več uporabno. Izjemno darilo je naše življenje, ki je sestavljeno iz čudovitih vdihov, brezpogojne ljubezni in neskončne hvaležnosti za vsa dobra in tudi boleča spoznanja.

Največja darila niso škatle, polne stvari, ampak čudovita darila življenja, ki vsebujejo veliko več: ljubezen, prijaznost, nesebičnost in hvaležnost. Vsa našeta darila pa sestavljajo čudovit dar življenja.

Izsek iz poslanice 32.tedna za življenje (Sara Ahlin Doljak)

MESEC ROŽNEGA VENCA

Stopili smo v oktober, v mesec molitve rožnega venca. Rožni venec ima v Cerkvi posebno mesto. Skozi zgodovino se je molitev spreminjala.

Že sveti Pavel puščavnik je dal vsak dan v torbico tristo kamenčkov in po vsaki izmoljeni molitvi enega vrgel proč. Sveta Klara je za štetje molitev uporabljala vrvico z vozli. Sčasoma so vozle nadomestili z zrnji, s koščki lesa ali celo z dragulji, vrvico pa začeli zavezovati v venec, ki so ga imenovali paternošter, ker so na začetku šteli le očenaše.

V 10. stol. so menihi po samostanih molili 150 psalmov, ki so jih razdelili na tri dele po petdeset, nepismeni bratje pa enako ali manjše število očenašev. Dvesto let pozneje so verniki na podoben način začeli šteti zdravamarije.

Rožni venec je razdeljen na tri temeljne dele: veseli, žalostni in častitljivi. Sveti Janez Pavel II. je tem delom dodal še svetli del rožnega venca.

V zgodovini se je molitev rožnega venca večkrat pokazala kot močno orodje proti vojnam in drugim oblikam nasilja ali nesreč.

Tako 7. oktobra praznujemo rožnovensko Mater

božjo, posvečeno zmagi kristjanov nad Turki leta 1571 v bitki pri Lepantu v Grčiji potem, ko je sv. papež Pij V. pozval vernike, naj za zaščito Evrope začnejo moliti rožni venec.

Pobožnost molitve rožnega venca naj bi Marija spodbujala vsaj v treh ločenih prikazovanjih, v različnih deželah in v različnih stoletjih. Po ustnem izročilu prvo, v 13. stoletju, mlademu španskemu duhovniku, misijonarju Dominiku na jugu Francije, ki naj bi mu Marija prvič podrobno pojasnila, kako naj moli rožni venec, kar naj bi krepilo širjenje krščanstva proti zlu.

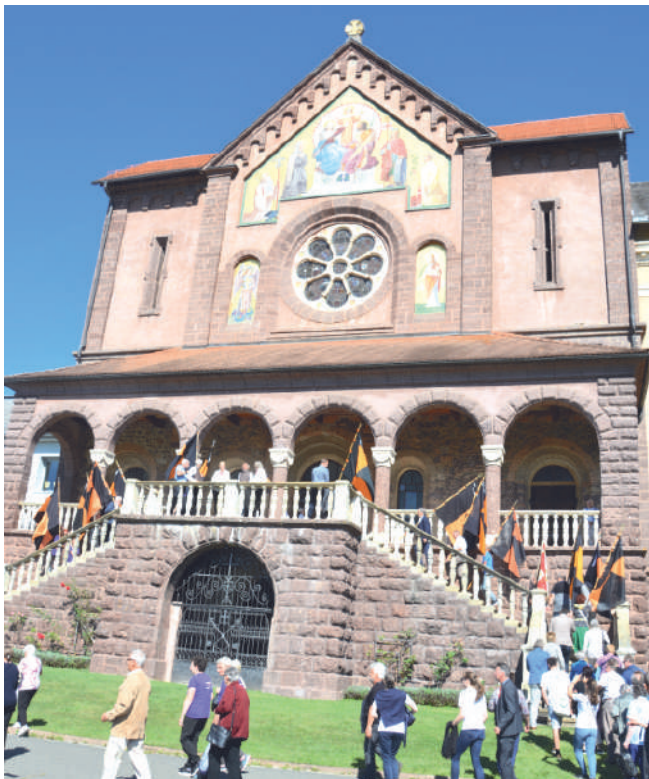
Leta 1858 drugo prikazovanje Marije z rožnim vencem v rokah Bernardki v Lurdu in leta 1917 tretje trem fatimskim pastirčkom, ko jim je naročila, naj vztrajno in pobožno molijo rožni venec za mir na svetu.

Rožni venec je molitev ponavljanja in zdi se, da se to ne ujema z mislijo današnjega človeka. Toda ravno prek molitve rožnega venca nam lahko Bog po Mariji zelo osebno spregovori in nam pomaga ustvarjati umiritev v nas samih, v naših družinah, v cerkvenih ter drugih skupnostih in končno po vsem svetu.

Fanika Lončar 2

ZGODILO SE JE

Kolping – srečanje treh dežel, 2.september, Plešivec na avstrijskem Koroškem

Grad Plešivec sem videla že večkrat in vedno pomislim, da je nekaj posebnega s staro zelo lepo cerkvijo in zgradbami z izredno zanimivo arhitekturo. Tu so se nekdaj šolali duhovniki iz naših krajev. Večkrat sem v zgodovinskih knjigah brala, da so odhajali od doma že pri enajstih letih, kar je za današnje čase nepredstavljivo. Na gradu je sedaj gimnazija s 600 dijakov in župnija.

Domačini so nas lepo sprejeli, vse je bilo brezhibno organizirano. Sledila je maša z več kot 300 udeleženci. Vodilo jo je več duhovnikov, med njimi tudi naš nekdanji župnik Marjan Plohl. Maša je bila zelo svečana v nemškem in slovenskem jeziku, posebno lepo pa je bilo petje.

Organizatorji srečanja so

Tokratno srečanje treh dežel je potekalo na gradu Plešivec (Tanzenberg) na Gosposvetskem polju med Svetim Vidom na Glini in Celovcem. Iz Kotelja se ga je udeležilo 22 članov Kolpingove družine. Med potjo smo občudovali lepo pokrajino in urejene domove.

ZGODILO SE JE

se potrudili tudi za pogostitev in prijetno druženje z mnogo glasbe.

Na poti domov smo se povzpeli še na Magdalensko goro, visoko 1059 m. Cerkev na njej ima zanimivo zgodovino, človeka pa prevzame z zunanostjo in notranostjo. Z

Stična mladih

16. septembra je potekalo že 42. srečanje Stična mladih z geslom: »Kdo praviš, da sem.« S Koroške sta na festival odpeljala dva avtobusa. Po dolgem času je v Stično odpeljal avtobus iz Mežiške doline. Na našem avtobusu nas je bilo 30, zbrani smo bili iz več župnij: s Prevalj, Raven, iz Kotelja, z Mute, iz Dravograda in Vuzenice.

Festival mladih je potekal od 10.00 do 20.30. Osrednji dogodek je bila sveta maša v navzočnosti več škofov in duhovnikov. Daroval jo je novomeški škof Andrej Saje, v pridigi pa je mlade nagovoril nadškof Cvikel. Okrog 4200 mladih, preko 30 delavnic, mali oder, kjer so se odvijali

vrha se lepo vidi Celovška kotlina z mnogimi vrhovi v ozadju.

Vreme nam je bilo naklonjeno in v sončni svetlobi je vse še lepše. Lahko smo hvaležni za ta dan.

Zapisala Marija Hojnik

koncerti znanih glasbenikov, na stojnicah so se predstavljala različna združenja, gibanja, katoliške ustanove ...

V cerkvi je bila ves dan priložnost za spoved, pa spovednice niso bile same, pred njimi so bile vrste. Prav tako je ves čas v cerkvi potekal duhovni program, pričevanja, taizejska molitev, adoracija z ansamblom Svetnik, molitev večernic.

Ne boste verjeli, cerkev je bila ves dan polna. Okrog samostana in na samostanskem travniku pa mladostni vrvež. V opatovi kapeli priložnost za tišino pred Najsvetejšim, tudi tam so bili mladi. Za zaključek dneva pa še spektakularni koncert Stična

ZGODILO SE JE

benda, ki ga nikakor nismo smeli izpustiti, čeprav nas je čakala še dolga pot nazaj.

Kaj so o festivalu povedali naši mladi, ki so se ga prvič udeležili?

- V redu je bilo, ful velika gužva, pri maši je bilo zelo lepo, ker je bil orkester mladih in zbor, zelo lepe pesmi in zelo lepo so peli. Koncert mi je bil všeč, je bila posebna energija. *Manca Lončar*
- Prvotni plan: nisem mislila iti. Ko mi je katehistinija še enkrat poslala SMS, pa sem se odločila, ni mi žal, maša je bila super, skupina iz Taizeja tudi,

fajn ljudje, najboljši je bil koncert. *Neža Lauko*

- Ful fajn, cirkus me je navdušil, sem se naučila nekaj novega. Barvali smo pano z Jezusom in sebe, med koncertom smo gledali odbojko, uživali smo. *Eva Mlekuš*

- Všeč mi je bila delavnica Muzej zgodovine krščanstva, videli smo slike, kipce, stojnice so bile zanimive, ljudje prijazni, koncert super. *Emma Gregorc*

- Ful dobro, Stična je izpolnila moja pričakovanja, spoznali smo nove ljudi, glasba pri maši je bila lepa in koncert na koncu, super. *Manca Janko*

Katehistinija Marija

ZGODILO SE JE

Kolpingovo romanje v Škofjo Loko

Letošnje leto je razglašeno za Tavčarjevo leto, saj mineva že 100 let od njegovega slovesa. Člani Kolpingovih družin Slovenije so tako poromali 29. julija v Škofjo Loko in okolico, kjer je deloval tudi Ivan Tavčar.

V Arji vasi smo se pridružili tudi trije člani iz KD Kotlje. Vodja romanja je bil naš predsednik zveze Avgust Heričko, za duhovno podporo pa je poskrbel Bernard Geršak. Pot nas je s krajšimi postanki najprej vodila v Škofjo Loko.

Sprehodili smo se čez Selško Soro skozi stari del mesta na Loški grad. Velika lepo ohranjena graščina v svoji notranjosti obiskovalcu ponuja zelo veliko. Grajska kapela nam ponazarja dobo baroka, ki jo oplešujejo še prestavljeni oltarji iz dražgoške cerkve. V nekaj grajskih sobah so razstavljeni eksponati, ki se navezujejo na Ivana Tavčarja.

Po ogledu gradu je sledila maša v cerkvi Marijinega oznanjenja na Crngrobu, ki stoji na hribčku in nam nudi pogled na Kamniške Alpe in celotno škofjeloško kotlino. Podrobnosti o sami cerkvi in okolici nam je lepo orisal domačin.

Sledilo je okrepčilo na bližnji turistični kmetiji Marko, nato pa še odhod na Tavčarjev dvorec na Visoko v Poljansko dolino. Gospa iz Loškega muzeja nas je tukaj po zanimivem predavanju in predstavitvi zgodovine Tavčarjevih zapustila. Mi pa smo na dvorišču dvorca še lahko uživali v hladni senci pod mogočnimi drevesi in se sprehodili po okolici in tudi do družinske grobnice, kjer počiva naš Ivan Tavčar.

Zadnja postaja romanja pa je bil ogled cerkve sv. Jurija v stari Loki, kjer smo imeli tudi litanije Matere Božje. Tako smo zaključili naše romanje in spoznali še en košček naše lepe domovine in se duhovno bogatejši vrnili domov.

Ivan Jamnik

ZGODILO SE JE

Romanje treh župnij

Romanje župnij Kotlje, Ravne in Strojna, ki je vsako leto na zadnjo soboto v septembru, je bilo letos v Slovenske gorice. Ob začetku vožnje smo se priporočili sv. angelu varuhu za srečno pot. Ob molitvi veselega dela rožnega venca smo razmišljali o Jezusovem rojstvu.

Pot je hitro minila in kmalu smo prispeli v Sv. Trojico v Slovenskih goricah. Večina nas je to cerkev na hribu s tremi veličastnimi zvoniki opazovala le od daleč. Cerkev sv. Trojice je bila zgrajena med leti 1636 in 1640. Pozneje je bila večkrat dozidana, med njim tudi dva zvonika. Samostanski kompleks, ki je ob cerkvi, so najprej prevzeli

avguštinci, sedaj pa je v upravljanju frančiškanov. Več nam je o zgodovini cerkve povedal domači župnik – frančiškan. Sv. mašo v tej cerkvi je daroval naš župnik, g. Edi Vajda.

Od Svete Trojice smo se odpeljali naprej v Sv. Tri Kralje v Slovenskih goricah, ki je naselje v Benediktu. Ogledali smo si cerkev sv. Treh kraljev. Zgodovino in pomen cerkve nam je predstavil župnik župnije sv. Benedikt.

Zgrajena je bila v 16. stoletju. Poznogotska triladijska cerkev sodi med največje umetnostne spomenike v Sloveniji. Posebej dragoceni so oltarji. Najstarejši je oltar Kristusovega rojstva in ima

značilen gotski krilni oltar. V cerkvi je bila ravno prenova orgel.

Na romanju si je potrebno napolniti tudi želodce in odpeljali smo se v Trnovsko vas. Ob odličnem kosilu smo dobili energijo za nadaljevanje poti.

Zaključek romanja je bil v Malečniku pri Mariboru – v cerkvi sv. Petra, kjer smo imeli večernice. Cerkev se omenja leta 1236. Pred današnjo cerkvijo je prvotna cerkev stala nekaj niže. Od te je ostal zvonik, na katerem se še pozna povezanost, saj je segala samo do sedanjega prezbiterija. O nastanku in zgodovini cerkve nam je veliko povedal domačin.

Ogledali smo si tudi znamenite katakombe pod cerkvijo. V župniji deluje naš nekdanji kaplan dr. Sebastijan Valentan, ki pa je žal bil odsoten zaradi bolezni.

Domačini so nas prijetno presenetili s pogostitvijo na Glaserjevi ploščadi. V okviru župnišča je znamenita trinadstropna vinska klet in velika lesena preša.

Obogateni duhovno in telesno smo se zadovoljni napotili proti Koroški. Velika hvala g. župniku in katehistinji Mariji za odlično organizacijo in vodenje romanja.

Janez Gorenšek

OBVESTILA

14. oktober, sobota, mladinska sv. maša za našo dekanijo

22. oktober, misijonska nedelja

Vsi sveti, 1. november, sredo, ob 9.00. sv. maša, po maši blagoslov grobov in molitve za rajne pred pokopališkim križem

2. november, četrtek, ob 10. uri sv. maša pri sv. Barbari

H Gospodu po večno plačilo je odšla

9. Štefanija Kamnik, 85 let, Brdinje 118

Odgovorni urednik: Edvard Vajda, župnik
Lektorica: Irena Oder
Tiskanje: Župnija Ravne na Kor.

Uredniški odbor: Petra Jamnik Kobolt, Janez Gorenšek, Kristina Grabner
Naklada 70 izvodov

